

føjelse indsat i Lovforslaget, idet det dog udtales, at det kun er ved Lov, at en Ændring af Forholdene vil kunne gennemføres.

I § 11 omhandles Lovens Administration, og den gaar da ud paa at skabe en mindre omfattende Administration end den, som indeværende Aar har kendt. I de Aar, da vi levede under Blokadetilstanden, var det nødvendigt at have en Administration af overordentligt Omfang, sammensat meget alsidigt, og derfor var hele Administrationen af Statens Korn samlet i et Ernæringsraad. Det store Apparat, som dette Ernæringsraad nødvendigvis krævede, har man imidlertid ment at kunne undvære i dette Aar, hvor det kun gjaldt en enkelt af de mange Opgaver, som i indeværende Aar har paahvilet Staten. I indeværende Aar har Ernæringsraadet jo haft med Fordelingen af ofte knappe Kornmængder at gøre til en Række højt forskelligartede Formaal; men i Aar vil det kun være Administrationen af det til Brødforsyning tilstrækkelige Kvantum, det gælder. Imidlertid maa Administrationen have Mulighed for udenfor sine vanlige Forhold at skabe en Kornadministration, og dette er saa foreslaaet at skulle ske paa den Maade, at Indenrigsministeren bemyndiges til at tilkalde sagkyndige til dette Hverv. Det er muligt, at det vil være rigtigt, inden Loven endeligt gøres færdig, nærmere at præcisere, hvorledes denne Administration bør være, men under alle Omstændigheder bør der ved Siden af denne forretningsmæssige Administration og den Statsadministration, som tilvejebringes ved Indenrigsministeriets Behandling af hele Spørgsmaalet, være en saglig Vejledning, og det er da i Lovforslaget, saaledes som dette er vedtaget fra Folketingets Side, foreslaaet at bevare det nuværende staaende Landbrugsudvalg som en saadan Vejleder og Raadgiver. Herom har der, som ærede Medlemmer vil vide, været nogen Dissens, en Dissens, som jeg ikke paa nærværende Tidspunkt skal komme ind paa. Der er af et Mindretal i Folketinget foreslaaet en anden Vejledning, og saafremt man ikke maatte mene det ønskeligt, nødvendigt eller maaske muligt at bevare det staaende Landbrugsudvalg, saa maa der jo forhandles om en anden Vejledning.

Endelig indeholder Lovforslaget i § 13 en Bestemmelse af ny Art. Den vedrører det beklagelige Forhold, at en Række Overtrædelser af indeværende Aars Kornlov har fundet Sted paa den Maade, at Kornet ikke er blevet afleveret fuldt ud efter Loven. Det er overmaade mange Tilfælde,

der har været undersøgte dels i de lokale Kornadministrationsorganer og dels i det centrale Organ, Ernæringsraadet, og det skønnes efter denne Behandling, at der er saare stor Forskel paa de stedfundne Overtrædelser, idet en meget betydelig Gruppe af Overtrædelserne maa antages at være sket af Uagtsomhed eller ud fra Forhold, som den vedkommende ikke har kunnet være Herre over, og derfor er af en saadan Art, at egentligt Strafansvar ikke kan siges at burde paahvile den vedkommende. Men saafremt der ikke træffes anden Bestemmelse, maa disse Overtrædelser behandles i Henhold til den gældende Kornlov, det vil sige, der maa af den paagældende Aktionsmyndighed, af Amtet, efter Behandling af Sagerne anlægges Sog mod de vedkommende, naar Aktionsmyndigheden skønner, at et Strafansvar er til Stede, og Sagen maa da gaa til Doms. Ude fra, gennem et vestjysk Blad, er der bragt i Forslag en Ordning, som er optaget her i Lovforslaget, nemlig at afvikle alle Overtrædelserne af den nugældende Kornlov paa anden Maade end gennem Strafundersøgelse, Aktion og Dom ved at indføre en ny Bestemmelse, hvorefter de, der er i Restance med Kornlevering fra det indeværende Aar, faar Kornleveringspligten overført til næste Aar og derved frigør sig for Strafansvar efter Loven af 20. Marts. Dog foreslaas det ganske naturligt, at de, der saaledes i Aar afleverer Korn, som de var pligtige til at aflevere i Fjor, kommer til at aflevere det efter forrige Aars økonomiske Regler, altsaa for den Betaling, som gjaldt for det Korn, de skulde have afleveret i Fjor. Samtidig er der taget Hensyn til det Forhold, at en Række af disse Sager maa antages at burde afgøres, uden at nogen Straf af den ene eller den anden Art kommer til at paahvile de vedkommende, og det er derfor foreslaaet, at denne Pligt til Efterlevering af manglende Korn kan der fritages for af Indenrigsministeren, efter at de vedkommende Amtsnævn og kommunale Kornnævn har erklæret sig, altsaa har undersøgt Sagen sagligt. Jeg skulde meget haabe, at denne Paragraf maa blive gennemført; den kan afvikle dette Forhold paa en naturlig Maade derigennem, at de vedkommende kommer til at levere, hvad de er Samfundet skyldige, medens egentlig Undersøgelse og Dom bortfalder.

Jeg har saa til sidst kun at nævne, at Loven i § 14 giver en Hjemmel til at udbetale den Godtgørelse, som er fastsat i den nugældende Kornlov, hvorefter der, som ærede Medlemmer vil vide, bliver at ud-